

Dokumentarna reportaža: Od Hersona do Korenice

Samardžija, Maša

Undergraduate thesis / Završni rad

2024

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, The Faculty of Political Science / Sveučilište u Zagrebu, Fakultet političkih znanosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:114:335925>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom](#).

Download date / Datum preuzimanja: **2025-01-01**

Repository / Repozitorij:

[FPSZG repository - master's thesis of students of political science and journalism / postgraduate specialist studies / dissertations](#)

Sveučilište u Zagrebu
Fakultet političkih znanosti
Prijediplomski studij novinarstva

Maša Samardžija

DOKUMENTARNA REPORTAŽA: Od Hersona do Korenice

ZAVRŠNI RAD

Zagreb, 2024.

Sveučilište u Zagrebu
Fakultet političkih znanosti
Prijediplomski studij novinarstva

DOKUMENTARNA REPORTAŽA: Od Hersona do Korenice

ZAVRŠNI RAD

Mentorica: doc. dr. sc. Petra Kovačević

Komentorica: prof. dr. sc. Tena Perišin

Studentica: Maša Samardžija

Zagreb, 2024.

Sažetak

Nakon ruske invazije na Ukrajinu u veljači 2022. brojni Ukrajinci, strahujući za svoje živote, izbjegli su iz svoje zemlje. Njih oko 25 000 došlo je u Hrvatsku, a oko 250 ih se smjestilo u Korenici, mjestu u Općini Plitvička jezera. Kroz dvije audiovizualne forme – televizijsku reportažu i kratki dokumentarni film htjeli smo ispitati kako je izgledalo izbjegličko iskustvo, kako su se Ukrajinci prilagodili na novu sredinu, ali i koji su njihovi drugi identiteti pored izbjegličkog. U televizijskoj reportaži [Ukrajinci u Korenici](#) razgovarali smo s izbjeglim Ukrajincima i lokalnim stanovništvom i pokazali njihov suživot. Jedna od sugovornica bila je i mlada pijanistica Kira Matjušina koja je sa svojom obitelji u Korenicu izbjegla iz Hersona. Kira pohađa sedmi razred osnovne škole, odlična je učenica, a najveće zadovoljstvo i strast pronalazi u sviranju klavira. O njoj smo napravili i kratki dokumentarni film [Kirina sonata](#). Iako je odlazak iz Ukrajine bio riskantan i težak, ona i njezini sunarodnjaci uspjeli su se uklopiti u novu sredinu, a lokalno stanovništvo im je pomoglo da se lakše integriraju.

Summary

After the Russian invasion of Ukraine in February 2022, many Ukrainians, fearing for their lives, fled their country. Around 25 000 Ukrainians arrived in Croatia, of which some 250 settled in Korenica, a town in the Municipality of Plitvička jezera. Using audiovisual reporting and a short documentary, we wanted to find out about the refugee experience; we wanted to see how Ukrainians adapted to the new environment, but we also wanted to learn about their other identities apart from being refugees. In our report [Ukrainians in Korenica](#) we talked to the exiled Ukrainians and the locals and showed them living side by side. One of our interviewees was the young pianist Kira Matiushyna, who fled Kherson with her family and came to Korenica. Kira is a seventh-grade A student whose greatest pleasure and passion is the piano. She is the subject of our short documentary [Kira's Sonata \(Practice makes perfect\)](#). Although leaving Ukraine was difficult and risky, she and her compatriots adapted well to their new environment, while the local population helped them integrate more easily.

SADRŽAJ

1. UVOD	1
2. ISTRAŽIVANJE TEME.....	1
3. ISTRAŽIVAČKI FOKUS	3
4. KREATIVNI PRISTUP.....	4
4.1. Sinopsis.....	4
4.2. Metode istraživanja u audiovizualnom radu.....	5
4.3. Pristup.....	5
5. TELEVIZIJSKI TEKST	7
6. RASPRAVA I ZAKLJUČAK.....	14
7. POPIS LITERATURE I IZVORA	16
8. PRILOZI.....	17

1. UVOD

U ovom radu predstaviti ćemo proces nastajanja praktičnog audiovizualnog rada – kratkog dokumentarnog filma [Kirina sonata](#) s novinarskog aspekta. Ovaj dokumentarni film idejno je nastao iz televizijske reportaže [Ukrajinci u Korenici](#).

Cilj rada je dati detaljni uvid u nastajanje kratkog dokumentarnog filma *Kirina sonata* koja govori o djevojčici Kiri Matjušina koja je sa svojom obitelji izbjegla iz okupiranog ukrajinskog grada Hersona u Korenicu, malo mjesto u Općini Plitvička jezera. Kroz personalizirani pristup ispričati ćemo i priču njenih sunarodnjaka koji su, također, privremeni dom pronašli u Korenici. U radu ćemo kratko predstaviti podatke o izbjeglicama iz Ukrajine koji su došli u Hrvatsku, te donijeti pregled medijskih objava o Ukrajincima u Korenici, ali i predstaviti i naše istraživanje ove teme. Iznijet ćemo naš istraživački fokus i kreativni pristup koji smo odabrali kako bismo što uvjerljivije i prijemčivije ispričali priču te ćemo prezentirati strukturu kratkog dokumentarnog filma, ali i usporediti kako je jedna tema može prikazati kroz dva različita audiovizualna oblika – televizijsku reportažu i kratki dokumentarni film.

U ovom radu u fokusu je novinarski aspekt gradnje priče, a njime želimo ispitati kako izgleda izbjegličko iskustvo i prilagodba na novu sredinu iz dječje (Kirine) perspektive, uspijevaju li ona i njezini sunarodnjaci, unatoč svemu, održati neki privid normalnosti života te može li umjetnost, u ovom slučaju glazba, pomoći da se lakše podnesu teške okolnosti.

2. ISTRAŽIVANJE TEME

[Prema podacima UNHCR-a](#), u Hrvatsku je za vrijeme rata u Ukrajini izbjeglo više od 25 000 Ukrajinaca. Agencija UN-a provela je istraživanje među izbjeglicama iz Ukrajine koji su došli u Hrvatsku. Prema tom istraživanju, više od polovice ispitanika nada se da će se ponovo vratiti u Ukrajinu. Oko 78% ispitanika ima sveučilišno obrazovanje, a 48% magisterij ili viši obrazovni stupanj. Trećina njih je izjavila da je prihod njihovog kućanstva dovoljan za pokrivanje većine osnovnih potreba, a njih 53% navelo je da je nepoznavanje hrvatskog jezika najveća prepreka u zapošljavanju. Većina djece školske dobi pohađalo je školu u Hrvatskoj, više od četvrtine pohađalo je online školu prema ukrajinskom nastavnom planu i programu, a oko četvrtina djece je pohađalo samo ukrajinsku online školu (UNHCR, 2023).

Vlada Republike Hrvatske je u veljači 2022. godine donijela [Odluku o osnivanju Međuresorne radne skupine za provedbu aktivnosti prihvata i zbrinjavanja izbjeglog stanovništva iz Ukrajine](#)

s ciljem pružanja humanitarne pomoći, prihvata i zbrinjavanja izbjeglih iz Ukrajine. U ožujku iste godine donesena je [Odluka o uvođenju privremene zaštite u Republici Hrvatskoj za raseljene osobe iz Ukrajine](#) u kojoj je naznačeno da će Republika Hrvatska odobriti privremenu zaštitu državljanima Ukrajine i članovima njihovih obitelji koji su boravili u Ukrajini na dan 24. veljače 2022. godine. Istog mjeseca donesena je i [Odluka o financiranju troškova za stambeno zbrinjavanje raseljenih osoba iz Ukrajine u pojedinačnom smještaju](#). Odlukom je predviđana refundacija troškova korištenja stambenih jedinica svim onima koji su svoje stambene jedinice ustupili raseljenim Ukrajincima. Osim ovih, Vlada Republike Hrvatske donijela je cijeli niz odluka čiji cilj je bio prihvati i integracija izbjeglih Ukrajinaca, a sve odluke i informacije dostupne su na Vladinoj web stranici *Hrvatska za Ukrajinu*.

Tijekom rada na prilogu u Ukrajincima u Zagrebu koji smo radili na kolegiju Oblici televizijskog izražavanja, posjetili smo i Zajednicu Ukrajinaca Grada Zagreba te razgovarali s predsjednicom Marijom Meleško. Ova udruga bila je brojnim izbjeglicama iz Ukrajine baza za dobivanje informacija, ali i upoznavanje svojih sunarodnjaka. Meleško nam je u intervjuu naglasila kako Ukrajinci koji su izbjegli iz ratom pogođenih područja uglavnom kod njih dolaze preplašeni i dezorijentirani. Zajednica im je nastojala pružiti podršku i pomoć u tim najtežim trenucima. „A izazovi se samo mijenjaju, od onih izazova kada smo osiguravali najnužniju pomoć, do ovih sada koji se tiču njihovog ostanka. Oni koji su ostali, koji se nisu vratili ili odselili negdje drugdje, sad razmišljaju o tome kako naći posao u skladu sa svojom kvalifikacijom“, istaknula je Marija Meleško. Naglasila je kako brojni Ukrajinci jedva čekaju da se rat završi i da se vrate svojim kućama, ali svjesna je da će brojni i ostati tu i postati nacionalna manjina, baš poput nje, koja se u Hrvatsku doselila prije petnaestak godina. Iako je u Zagreb došao veliki broj Ukrajinских izbjeglica, Meleško naglašava da ih ima puno i u ostatku Hrvatske, a posebno u Rijeci, Puli, Splitu, Slavoniji...

Dio izbjeglica iz Ukrajine, točnije, njih oko 250, smjestilo se u Korenici, malom mjestu nadomak Plitvičkih jezera. U travnju, 2023. novinarka Nikolina Cetinić za emisiju *Provjereno* na Novoj TV napravila je [prilog](#) upravo o Ukrajincima u Korenici. Prilog govori o prilagodbi Ukrajinaca na novu sredinu, ali i pokazuje kako je lokalno stanovništvo prihvatilo nove susjede. Novinarka je razgovarala sa djelatnicima Crvenog križa i Službe civilne zaštite, s ravnateljicom osnovne škole, s Andrijem Ilkivom, koordinatorom za ukrajinske izbjeglice u Korenici, te s nekoliko drugih Ukrajinaca među kojima je bila i Aleksandra, majka djevojčice Kire koju vidimo u prilogu kako svira klavir (Cetinić, 2023). O Ukrajincima u Korenici izvještavali su i drugi mediji (Zadarski.hr, 24sata.hr, RTL...)

I mi smo u prosincu 2023. posjetili Korenicu te za potrebe reportažnog priloga u sklopu kolegija Oblici televizijskog izražavanja te razgovarali s Ukrajinacima i domaćim stanovništvom. Glavni sugovornik bio nam je Andrij Ilkiv iz Lavova. On je zaposlen u Crvenom križu kao koordinator za Ukrajince na ovom području. U Korenici živi sa suprugom i troje djece. Žive u naselju s drvenim kućama koje je bilo planirano za turiste koji dolaze posjetiti Nacionalni park Plitvička jezera. Danas u tom naselju žive izbjeglice iz Ukrajine. Osim u naselju s drvenim kućama, Ukrajinci su smješteni u hotelu u centru mjesta. Andrij pomaže svojim sunarodnjacima u svakodnevnim izazovima. Posjetili smo i Osnovnu školu dr. Franje Tuđmana u Korenici. Tamo smo razgovarali s ravnateljicom i pedagoginjom. One su nam ispričale kako su izgledali prvi dani kada su se djeca iz Ukrajine upisala u školu. „Prvi dani su bili stresni. To ne možemo zaniijekati, vjerujem i njima, i nama, svim djelatnicima. U nekoliko dana je došao jako veliki broj, oko 50 učenika iz Ukrajine i sad možete misliti kad vam se u tri dana upiše 50 novih učenika koji nemaju ni pribor, niti znaju hrvatski jezik. Bilo je stresno i samo ih upisati podijeliti u razrede, čime se bavila naša stručna služba i da oni započnu to školovanje“, pojasnila je ravnateljica Dražena Aračić. No, unatoč svim izazovima, djeca su se vrlo brzo uklopila, naučili su jezik i sprijateljili se s ostalom djecom, a osoblje škole se trudilo olakšati im prilagodbu. U školi smo upoznali i djevojčicu Kiru te smo posjetili i njezinu obitelj u naselju. Kira je s obitelji izbjegla iz Hersona, grada koji je izrazito stradao u ratu. Prepričavali su nam kako je tekao put od Hersona do Korenice te kako izgleda njihov život danas.

Invazija Rusije na Ukrajinu bila je glavna tema i u hrvatskim medijima, a kada su izbjeglice počele dolaziti u Hrvatsku, mediji su često donosili priče o njima i njihovim sudbinama. Ružica Sabljčić je za [diplomski rad](#) na studiju novinarstva istraživala izvještavanje portala Večernji.hr i Jutarnji.hr o ukrajinskim izbjeglicama i izbjeglicama druge nacionalnosti. Istraživanje je pokazalo da su ukrajinske izbjeglice više društveno prihvaćene od izbjeglica druge nacionalnosti te im je više prostora posvećeno i u medijskom izvještavanju. Ukrajinske izbjeglice su u većem broju prikazivale kao žrtve, a ostale izbjeglice kao prijetnju (Sabljčić, 2023).

3. ISTRAŽIVAČKI FOKUS

Budući da je većina medijskih sadržaja koji su govorili o izbjeglicama iz Ukrajine bilo fokusirano na odrasle, nedostajala je dječja perspektiva. Djeca, kada su se i pojavljivala u novinskim tekstovima ili televizijskim priložima, pojavljivala su se kratko te uglavnom bi rekla jednu do dvije rečenice. Također, medijski sadržaji pričali su priču o Ukrajinacima fokusirajući

se na njihovo izbjegličko iskustvo, nedostajao je dublji prikaz tih ljudi, kao da su „preko noći“ svi njihovi drugi identiteti pali u drugi plan i postojao je samo onaj izbjeglički. Ovim radom željeli smo istražiti kako izgleda izbjegličko iskustvo i prilagodba na novu sredinu iz dječje perspektive, je li moguće u novim uvjetima nastaviti se baviti nekim hobijima i aktivnostima koje je rat prekinuo i koliko glazba može pomoći u nošenju sa teškim okolnostima. Protagonistica naše priče bit će djevojčica Kira Matjušina koja je sa svojom obitelji izbjegla iz Hersona u Ukrajinu u Korenicu.

4. KREATIVNI PRISTUP

Kako bismo ispričali priču o Ukrajinskim izbjeglicama u Korenici, fokusirajući se na djevojčicu Kiru, odlučili smo se na audiovizualni rad, tj., kratki dokumentarni film jer na taj način možemo najvjernije dočarati protagonisticu, njenu priču i priču njenih sunarodnjaka. Naziv kratkog dokumentarnog filma je Kirina sonata, a predviđeno trajanje je oko 10 minuta.

4.1. Sinopsis

U reportaži [Ukrajinci u Korenici](#) ispričana je priča o ukrajinskim izbjeglicama u malom ličkom mjestu, Korenici. Na početku upoznajemo djevojčicu Kiru i njenu obitelj koji pričaju o svom izbjegličkom iskustvu. Zatim upoznajemo Andrija, koordinatora za Ukrajince na ovom području. Priča se dalje nastavlja u Osnovnoj školi dr. Franje Tuđmana gdje nam djeca iz Ukrajine i Korenice pričaju kako je izgledalo upoznavanje i građenje prijateljstva. O prvim danima kada su se djeca iz Ukrajine upisala u školu govori i ravnateljica Dražena Aračić. O tome kako je biti sama s djetetom dok joj je muž na ratištu govori Alina koja trenutno živi u hotelu u Korenici u kojem imaju plaćen smještaj i hranu. Priča se na kraju ponovo vraća na Kirinu obitelj gdje oni poentiraju da, iako su ih ovdje uglavnom svi prihvatili, svi oni ipak sanjaju o povratku u svoju zemlju.

U kratkom dokumentarnom filmu [Kirina sonata](#) pratimo djevojčicu Kiru koja živi u naselju s drvenim kućama u Korenici. Kira je mlada talentirana pijanistica koja pohađa dvije glazbene škole, jednu u Gospiću i drugu online s učiteljicom iz Ukrajine. Glazba joj je jako važna i zato ni izbjeglištvo ni nova sredina nisu je spriječili da se bavi onim što voli. U Korenici živi sa roditeljima i mlađim bratom. Njihov odlazak iz Hersona bio je riskantan jer je taj grad bio pod okupacijom. Njeni roditelji su ipak odlučili otići i u tome su uspjeli. Putovali su pet dana i došli u Korenicu gdje se ubrzo rodio Kirin brat. Kira pohađa sedmi razred u koreničkoj osnovnoj školi. U početku joj je bilo teško jer nije znala jezik, ali ubrzo je savladala jezične barijere i

odlična je učenica. Ovu osnovnu školu pohađa još četrdesetak učenika iz Ukrajine, a u Korenici živi oko 250 Ukrajinaca. Kirin susjed u naselju i sunarodnjak, Andrij Ilkiv iz Lavova koordinator je za sve Ukrajinke na ovom području i pomaže im u svakodnevnim problemima. Ukrajinci u Korenici imaju osiguran smještaj i hranu.

4.2. Metode istraživanja u audiovizualnom radu

Za potrebe istraživanja i snimanja materijala za izradu reportaže i kratkog dokumentarnog filma, posjetili smo Korenicu tri puta. Prilikom prvog posjeta, razgovarali smo s izbjeglim Ukrajinacima, čuli njihove priče i iskustva, razgovarali smo s lokalnim stanovništvom i posjetili osnovu školu te smo napravili televizijsku reportažu. Budući da nam je djevojčica Kira bila izrazito zanimljiva i inspirativna te da je pokazala veliku elokventnost i zrelost za svoju dob, htjeli smo snimiti kratki dokumentarni film u kojem će ona biti u fokusu jer personaliziranim možemo lakše potaknuti gledatelje da se poistovjete s njenom i sudbinom njenih sunarodnjaka. Kira je bila jako opuštena i prirodna pred kamerom i imala je želju razgovarati. Razgovarali smo s njom i njenim roditeljima i svi su se složili da radimo priču o njoj. No, materijali koje smo snimili prilikom prvog posjeta nisu bili dovoljni i ukazala se potreba da ponovo posjetimo Korenicu i provedemo dan s Kirom, snimimo ponovo razgovor s njom i njenom majkom te nju u interakciji sa susjedima i prijateljima u školi. Prilikom našeg drugog posjeta Korenici, snimali smo opširan razgovor s Kirom i njezinom majkom, ali i opservacijski pratili Kirin online sat glazbe te provođenje slobodnog vremena s obitelji i druženje s prijateljicom. Željeli smo obuhvatiti trenutke njene svakodnevice onako kako se odvijaju i kada kamera nije prisutna pa smo nastojali biti što diskretniji. Za vrijeme trećeg posjeta snimali smo Kiru u školi i opservacijski pratili njezinu interakciju s prijateljima i sudjelovanje na nastavi. Vratili smo se ponovo u naselje u kojem živi te snimili njen posjet susjedu Andriju te njeno druženje s njim i njegovom obitelji. Trudili smo se dati jednaku važnost i prostor i intervjuima, ali i etnografskoj metodi promatranja i bilježenja slike i zvuka.

4.3. Pristup

U kratkom dokumentarnom filmu u fokusu je djevojčica Kira. S njom smo radili dubinske intervjue, a ona nam je pričala svoju priču i priču svojih sunarodnjaka koji su izbjegli iz ratom zahvaćene Ukrajine i našli privremeni dom u Korenici. U kratkom dokumentarnom filmu, osim Kire, o svojim iskustvima govori i njena majka Aleksandra te susjed Andrij, ali Kira je ta koja spaja likove i uvodi ih u priču. Pristupi koje smo koristili u snimanju su participativni pristup

jer imamo dijelove u kojima su dijelovi intervjua s Kirom, njenom majkom i Anrijom i u kojem smo mi, kao autori, određivali formu. te opservacijski pristup u kojem kamera bilježi događaje i situacije bez intervencije autora (Nichols, 2022). Na ovaj način prikazana je Kira koja svira klavir za vrijeme online sata glazbe, zatim njeno druženje s obitelji, njeno igranje u parku s prijateljicom, dolazak u školu, interakcija s prijateljima i sudjelovanje na nastavi. Također, opservacijski je prikazan i njen posjet susjedu Andriju te komunikacija s njegovom obitelji. Iako je, naravno, nemoguće postići potpunu prirodnost aktera koji ipak znaju da ih kamera snima, nastojali smo biti što diskretniji i, kad god je bilo moguće, snimati te situacije iz veće udaljenosti.

Uvodni dio reportaže prikazuje Kiru kako svira klavir za vrijeme online sata glazbe s učiteljicom iz Ukrajine. Zatim Kira govori o tome što za nju znači glazba i sviranje. U uvodnom dijelu, također, vidimo i njenu obitelj u privremenom domu u jednoj od drvenih kuća u turističkom naselju.

Središnji dio reportaže počinje kada Kirina majka govori o njihovom izbjegličkom iskustvu, a Kira nadopunjava njenu priču. Tada saznajemo da su oni izbjeglice iz okupiranog grada Hersona. Nakon toga priča prati Kiru u školske klupe te saznajemo kako je proteklo njeno prilagođavanje na novu sredinu i savladavanje jezičnih barijera. U središnjem dijelu priče upoznajemo i Andrija, Kirinog susjeda iz naselja, koji je sa obitelji izbjegao iz Lavova i koji u Korenici pomaže ostalim Ukrajincima da se lakše prilagode na nove okolnosti. Kira nas upoznaje sa svojim susjedima i prijateljima, a vidimo i njenu igru s prijateljicom u parku u naselju.

U završnom dijelu vidimo kako Kira dolazi u zajedničku prostoriju u naselju te uzima pladanj s ručkom za svoju obitelj. Kira govori o tome kako njena obitelj i ostali Ukrajinci u Korenici dobivaju besplatan smještaj i hranu, a ona bi voljela školovati se i sama zarađivati za život.

Pristup izradi kratkog dokumentarnog filma razlikovao se od pristupa reportaže koja je prethodno snimljena. Reportaža ima više likova te OFF u kojem se pojašnjavaju i iznose pojedine informacije, dok je u dokumentarnom filmu manje likova, a jedan lik je protagonist koji priča priču bez autorskih interpretacija i naracije.

5. TELEVIZIJSKI TEKST

Naziv priloga: Ukrajinci u Korenici

Novinarka: Maša Samardžija

Snimatelji Marta Jandrečić, Zdravko Koluder

VIDEO	AUDIO
Korenica – kadrovi mjesta	IT TON: Kira svira na klaviru
Naselje sa drvenim kućicama	Zvuk klavira dopire iz jedne od ovih drvenih kuća. Ovo naselje s drvenim kućama u Korenici planirano je za smješta turista koji dolaze posjetiti nacionalni park Plitvička jezera. Danas je dom izbjeglim ukrajinskim obiteljima koje
Kira svira klavir	IT TON: Kira svira na klaviru
Dom Kirine obitelji	Kira, mlada talentirana pijanistica. Živi ovdje u Korenici sa svojom obitelji nakon što su joj je ruska invazija na Ukrajinu prekinula djetinjstvo. Došli su iz Hersona, u južnoj Ukrajini, blizu granice s Krimom, područjem razorenim ratom. Njezini roditelji spakovali su nešto stvari i pobjegli iz rata.
Kira Matjušina Aleksandra Matjušina	- A kako je izgledao taj put od Hersona do Hrvatske? Aleksandra: Pa... teški put. Kira: Jedan tjedan smo išli. Aleksandra: Pet dana smo išli i došli do Hrvatske. Kira: Otišli smo po nizu (?) zato što smo bili u okupaciji i otišli iz okupacije. I mi po nizu do Odese, dalje na Moldovu, Rumunjusku, Međimurska i od Međimurske do Hrvatske. -A vi ste trudni u tom trenutku? Aleksandra: Da, u sedmom mjesecu. -Je li bilo naporno? Aleksandra: Da... i s psom i trudna...

	Kira: Pas bio u nogama.
Kirina obitelj Igra s malim bratom	OFF: U Gospiću se rodio Kirin brat. Svi u obitelji se nadaju da će i on što prije upoznati svoju domovinu o kojoj ništa ne zna i koju nikad nije vidio.
Kira Matjušina	TON: Planiramo posjetiti sto posto, doći u Herson i pogledati uopće kako je naš grad. Zato što smo nedavno gledali... prošla je jedna godina od okupacije Hersona i jedan ukrajinski bloger snimao je video. Mi smo puno gledali hoćemo li kući, no sada tamo nije bezopasno.
Naselje s drvenim kućama	OFF: A cijelo ovo naselje funkcionira kao jedna obitelj, međusobno si pomažu i tu su jedni za druge. A da sve funkcionira brine se Andrej koji je koordinator za sve Ukrajinke na ovom području.
Andrij Ilkiv Koordinator za Ukrajinu u Korenici	TON: Djeca se druže, svi zajedno. Idu u školu ovdje. Imamo auto. Tko može tamo ujutro vozi djecu u školu, netko drugi uzme i doveze ih ovdje... Kao velika obitelj. Imamo neki rođendan, slavimo ovdje, imamo kuću, možemo tamo slaviti svi zajedno. Kad je Marija imala godinu prvu isto smo slavili tamo svi zajedno. Svi, djeca, pozvali su svu djecu i jako lijepo.
Andrij i njegova obitelj u kući Andrij u prostorijama Crvenog križa telefonira i lista rokovnik	OFF: Marija je njegovo najmlađe dijete, ima ih još dvoje. Dolazi iz Lvova na zapadu Ukrajine.
Andrij Ilkiv Koordinator za Ukrajinu u Korenici	TON: Kod nas blizu moje zgrade upale dvije rakete, bila je stanica za struju, razbijen je prozor do 14. kata. Ja imam troje djece, dva sina i malu kćer, mi uzeli neke svoje stvari i otišli u Hrvatsku, ne znali kuda idemo, ali baš hvala bogu, došli ovdje
Korenica – ulice Škola izvana Učionica s učenicima	OFF: Jer ovdje su ih, kaže, primili punog srca. U ovom malom ličkom mjestu nadomak Plitvičkih jezera trenutno živi oko 250 ukrajinskih izbjeglica i sada čine 14 posto cjelokupnog stanovništva.

	<p>Korenička osnovna škola, od svih škola u Hrvatskoj, primila je najveći broj učenika iz Ukrajine. Zavirili smo u 7. b razred na sat likovne kulture i tamo pronašli Andrejevog sina.</p>
Razgovor između novinarki i dječaka u razredu	<p>-Kako je to izgledalo kad ste vi došli u Korenicu? Dimitri: Dobro nas primili, nismo još znali hrvatski jezik, morali pričati sa prevoditeljem i sad sam naučio, išao sam na hrvatski na dopunski, naučio sam -I sad vidim, super pričaš? Dimitri: Hvala -Jesu ti pomagali prijatelji kad si tu došao? Dimitri: Da, je, pomagali mi, dali bilježnice, pernicu, olovke -A tebi, kako je tvoje iskustvo bilo? Drugi dječak: Ja loše znam hrvatski Težak ti je? Drugi dječak: Da</p>
Djevojčica iz razreda	<p>-Kako je izgledalo kad su vaši prijatelji došli iz Ukrajine? Djevojčica: Bili su sramežljivi, bili su tužni jer su napustili svoju zemlju, stalno smo mobitelima prevodili jer nisu ništa znali pa smo im mi posuđivali šta nisu imali bojice, knjige...</p>
Detalji sa školskih hodnika	<p>OFF: Danas su ukrajinska djeca integrirana u ovu školu, ali na početku nije bilo lako.</p>
Dražena Aračić Ravnateljica	<p>TON: Prvi dani su bili stresni. To ne možemo zanijekati, vjerujem i njima, i nama, svim djelatnicima. U nekoliko dana je došao jako veliki broj, oko 50 učenika iz Ukrajine i sad možete misliti kad vam se u tri dana upiše 50 novih učenika koji nemaju ni pribor, niti znaju hrvatski jezik.</p>
Detalji škole	<p>OFF: Osoblje škole koristilo je sve raspoložive alate kako bi pomogli djeci da se što prije uklope. Google translate bio je glavni pomoćnik za sporazumijevanje. Djeca iz Ukrajine su prošla i tečaj hrvatskog jezika i danas sve izgleda puno</p>

	<p>drugačije. A i ostali učenici su ih s radošću prihvatili.</p>
<p>Dražena Aračić Ravnateljica</p>	<p>TON: I u početku jasno da su se oni malo grupirali, više zajednički družili, ali s vremenom, naši učenici su znali pitati – hoće li danas u naš razred doći netko novi? - Željeli su to, to im je bilo jedno novo iskustvo, nešto novo, svi su se trudili tko će tom učeniku nešto donijeti, da li bilježnicu, da li pribor, da li torbu.</p>
<p>Učenici izlaze iz škole Alina i Alisa se igraju</p>	<p>OFF: Dok starija djeca idu u školu, oni mali ovisni su o svojim majkama koje se brinu o njima. Dvogodišnja Alisa ovdje je s majkom, njen otac je negdje na ratištu.</p>
<p>Alina</p>	<p>IT TON: Alisina kći gleda u kameru i pjeva</p> <p>TON: Sama sam s djetetom došla iz grada Sume, muž mi se borio i još uvijek se bori prema Bahmutu, s time da ponekad mijenja situaciju.</p> <p>Moj muž mi šalje sredstva. Ne šalje mi cijeli koji mu „izbroje“ za ratovanje. Veliki dio njegova novca ide za vojnu opremu, za vojnu odjeću koju sam on sam sebi kupuje. Na infracrvene kamere, dronove, može raditi, također, popravljati dronove svojim novcem. Ja povremeno pomalo radim, slikam slike. Uglavnom portrete radim. I sama s djetetom, također, snalazimo se. Povremeno mi pomažu naši Ukrajinci iz hotela s djetetom.</p>
<p>Hotel Macola izvana Hotel Macola unutra – detalji i interakcije između stanara Ručak</p>	<p>OFF: Osim u drvenim kućama, dio Ukrajinaca smješten je u Hotelu Macola u Korenici. Iako imaju plaćen smještaj i hranu, život im nije lak. Zahvalni lokalnom stanovništvu i cijeloj zemlji što ih je primila, ali svi oni sanjaju o povratku kući.</p>

Kira Matjušina	TON: Ne osjećamo se kao kod kuće, kao doma. Razumijemo da nismo kod kuće. Ali to što je tu bezopasno i što smo zajedno daje nam mir. Možemo se ovdje osjećati dobro zato što imamo jedan drugoga i to je najvažnije. A kad završi rat, bit ćemo u našoj kući.
Andrij Ilkiv Koordinator za Ukrajinu u Korenici	TON: Dom je dom. Ne znam kada će biti kraj ovom ratu, teško je, da..
Pogled na planine iz naselja sa drvenim kućicama	OFF: A dok ponovo ne dođu u svoj dom, dobro je znati da postoje mjesto čiji ljudi ih prihvaćaju i gdje gledajući u ličke planine mogu bezbjedno sanjati o svojim dalekim Karpatima. IT TON: Kirina skladba na klaviru

Naziv priloga: [Kirina sonata](#)

Novinar/ka: Maša Samardžija

Snimatelji: Jure Šebalj, Dražen Koluder, Stacey Woelfel

VIDEO	AUDIO
Dron – naselje s drvenim kućama u Korenici u kojima žive Ukrajinci Kira svira klavir – sekvenca	IT TON: Zvuk klavira
Kira Matjušina Pijanistica iz Ukrajine	TON: Osnovno kod mene glazba... to je kao radost i užitak. Imaju neke pjesme kada ja mogu samo sklopiti oči i samo, samo svirati i ući u sebe. Kad sam ljuta, ja mogu doći tu i svu svoju ljutnju ispoljiti na ovom klaviru.

<p>Kira svira klavir – sekvenca</p> <p>Kira sjedi za klavirom i video pozivom razgovara s učiteljicom</p>	<p>IT TON: Zvuk klavira</p> <p>Razgovor između Kire i njezine učiteljice klavira iz Ukrajine</p>
<p>Kira Matjušina</p>	<p>TON: Ja ima dvije učiteljice i dvije glazbene škole. Jednu tu hrvatsku glazbenu školu. Idem u Gospić tri puta tjedno, još surađujem i sa učiteljicom ukrajinskom isto dva puta tjedno.</p>
<p>Kira ide prema drvenoj kući u kojoj živi s obitelji</p> <p>Kira se igra s mlađim bratom Čitaju knjigu</p>	<p>IT TON: Zvuk vjetra</p> <p>Razgovor između Kire, mame i brata</p>
<p>Aleksandra Matjušina Krina majka</p>	<p>TON: Živjeli smo u Hersonu. Doslovno je bio okupiran u tri dana. Bilo je strašno pobjeći odande. Svaki dan ustaneš i misliš si: ići ili ne ići? Hoće li nas propustiti? Jednog ranog jutra ustali smo se i odlučili se za bijeg sa šogoricom. Rekli smo – hajdemo. Bilo je sedam ujutro i krenuli smo prema prvoj postaji. Bio je to konvoj od deset auta. Mi smo bili u posljednjem autu. Prikacili smo bijele ručnike po autu budući da je bilo slučajeva gdje su pucali po autima ili ih ne bi propuštali. U našem autu bile su tri žene, troje djece. Ja sam bila trudna. Naš pas Aida i mačka su također bili s nama. I tako smo došli do Korenice. Ovdje živimo već dvije godine. Navikli smo se. Pričamo sa svima. Navikli smo. Kira ide u školu. Mali se rodio ovdje. Živi smo.</p>
<p>Dron – Korenica</p> <p>Kira i prijateljica penju se uz školske stube</p>	<p>IT TON: Zvuk ptica i vjetra</p> <p>Kira razgovara s prijateljicom</p>
<p>Kira Matjušina</p>	<p>TON: U početku j uopće nisam govorila hrvatski iako spadaju u istu grupu jezika naš ukrajinski i hrvatski jezici, ja nisam puno razumjela jer ima puno različite riječi od ukrajinskog, ali sam shvaćala što mi žele reći, a nisam im mogla ništa odgovoriti. Djevojčice su mi pomagale prva tri</p>

	mjeseca, zatim i cijelu godinu. Mogli smo koristiti Google prevoditelj s telefona, sad ne možemo zato što dobro razumijemo hrvatski.
Kira u razredu na satu biologije - sekvenca Kira s prijateljima uzlazi iz razreda Kira s prijateljicom izlazi iz škole Dron – naselje s drvenim kućama u Korenici u kojima žive Ukrajinci	IT TON: Kira odgovara na pitanje nastavnice na satu (Kad udišemo, mi udišemo kisik, a kad izdišemo, izdišemo ugljikov dioksid...) Zvuk zvona Razgovor Kire i prijateljice
Kira Matjušina	TON: Ovo je naš mali grad Ukrajinaca tu u Hrvatskoj, u Korenici. Mi tu svi živimo. Tu je kuća Andreja, našeg administratora. On rješava naše probleme i isto radi u Crvenom križu s ostalim Ukrajinacima i isto im pomaže.
Andrej s Ukrajinacima razgovara u svom uredu u Crvenom križu	IT TON: Andrej razgovara s Ukrajinacima (Naše kretanje krenulo je oko ožujka, bilo je besplatnih ljudi koji su išli prema Hrvatskoj...)
Andrij Ilkiv Koordinator za Ukrajince u Korenici	TON: Mi smo sad u Crvenom križu, ovo je prostor gdje ja radim. Ovdje dolaze Ukrajinci ako nešto trebaju popričati, imaju pitanja za školu, za socijalnu, za policiju, za nešto drugo... Netko traži psihološku pomoć. Puno ljudi ima psihološku traumu, postratni sindrom. Teška je situacija, puno je ljudskih sudbina srušeno. Znam da ne mogu sad ići tamo u rat, ali mogu više pomoći ljudima ovdje. Ja imam troje djece, imamo dva sina, malu kćerku. Mi smo uzeli neke svoje stvari i otišli u Hrvatsku. Nismo znali kuda idemo, ali, hvala Bogu, došli smo ovdje.
Kira u kući Andreja i njegove obitelji, razgovaraju Andrej joj pokazuje video na mobitelu	IT TON: Razgovor Kire, Andreja i njegove obitelji
Kira hoda između drvenih kuća i pokazuje gdje tko živi	IT TON: Tamo na broju 25 živi obitelj moje prijateljice...

Kira Matjušina	TON: Ja sam imala tu puno prijatelja kad smo došli. Puno ljudi je otišlo, no neki su, poput Marie, ostali.
Kira i Maria sjede na ljuljačkama ispred kuća i razgovaraju – sekvenca	IT TON: Razgovor Kire i Marie
Kira Matjušina	TON: Ja ću ići u srednju školu u Zagreb, vidjet ću kako je to živjeti u Zagrebu. Ovdje nam sve daju...
Kira ide po ručak koji je dostavljen Uzima ručak sa stola u zajedničkoj prostoriji Nosi pladanj s ručkom u svoju drvenu kuću	IT TON: Mi dođemo tu i kažemo koji smo broj kuće i uzmemo doručak ili nam odlože na stol pa možemo uzeti i nosimo kući
Kira Matjušina	TON: Sve daju, sve daju, sve daju, ali ja hoću vidjeti kako je to ako ti nešto treba, kako zaraditi, kako naprosto živjeti tu.
Kira svira klavir – sekvenca Dron – naselje sa drvenim kućama	IT TON: Zvuk klavira

6. RASPRAVA I ZAKLJUČAK

Ovim kratkim dokumentarnim filmom željeli smo ispričati priču o ukrajinskim izbjeglicama koji su se smjestili u Korenici, malom ličkom mjestu. Cilj je bio ispričati tu priču kroz perspektivu djevojčice Kire. Iako smo prethodno već radili reportažu o Ukrajincima u Korenici gdje smo razgovarali sa nekoliko Ukrajinaca koji su pričali svoju priču, shvatili smo da bi priča bila uvjerljivija ako bi se ispričali kroz jednog protagonista jer se na taj način gledatelji mogu lakše povezati sa likom i njegovom pričom. Odlučili smo se ta protagonistica bude Kira, svestrana i elokventna djevojčica jer je dječja perspektiva često izostavljena u medijima, što je i očekivano s obzirom na osjetljivost djece. Zato smo ovoj priči pristupili jako oprezno, svaki korak smo dogovarali s Kirom i njenim roditeljima. Kiru smo upoznavali sa svakim korakom snimanja i tražili njeno odobrenje kako bismo bili sigurni da se osjeća dobro i ugodno tokom snimanja. Također, veliki dio snimanja posvetili smo njenoj ljubavi prema glazbi i sviranju, željeli smo je prvenstveno prikazati kao mladu umjetnicu i staviti u fokus to što je njoj važno,

a ne samo kao izbjeglicu iz Ukrajine. Tijekom razgovora, pazili smo da ne ulazimo previše u bolne i intimne teme kako ne bismo potaknuli retraumatizaciju. Kira je zaista bila jako zahvalna sugovornica i protagonistica, nije joj bio problem razgovarati pred kamerom kao i ulaziti u interakcije s drugim ljudima. Ponašala se jako profesionalno i prirodno pred kamerom što nam je značajno olakšalo posao.

Iako smo prije snimanja znali što nam je fokus i koje sve situacije trebamo snimati, situacija se na terenu mijenjala. Prvog dana snimanja Kira je bila prehladna, nije išla u školu te smo se morali ponovno vraćati u Korenicu kako bismo snimili kadrove u školi i razredu. Ravnateljica škole nam je izašla u susret i dala nam dopuštenje za snimanje, ali smo pazili da ne snimamo izbliza drugu djecu, što je bio izazov u takvom okruženju.

Kod snimanja nam je također bilo važno opservacijski bilježiti trenutke jer oni daju uvjerljivost priči. U montaži, te smo elemente kombinirali s intervjuima. Struktura dokumentarne reportaže ima tri dijela. U uvodnom dijelu gledatelji još uvijek ne znaju tko je djevojčica koja svira i koja je njena priča, u drugom, središnjem dijelu поближе upoznaju Kiru i njene sunarodnjake u Korenici te prilagodbu na nove okolnosti. U završnom dijelu opet se vraćamo sviranju klavira i Kira tu iz svoje perspektive sagledava njihovu trenutnu situaciju, ali i izriče svoje planove za budućnost.

Kratki dokumentarni film pokazuje da su se Kira i njeni sunarodnjaci u Korenici dobro uklopili. Iako nose ratne traume, sretni su što su na sigurnom i pokušavaju živjeti najbolje što mogu. Lokalno stanovništvo im je puno pomoglo, a osoblje u osnovnoj školi potrudilo se ukrajinskoj djeci omogućiti što bolju integraciju. Kiri posebno zadovoljstvo pruža sviranje klavira koje joj često služi kao terapija i bijeg od stvarnosti. Taj njen mali svijet glazbe pomaže joj da se nosi sa svakodnevnim problemima.

U ovom kratkom dokumentarnom filmu nema autorove naracije, tj. nema OFF-a, priču priča protagonistica Kira te manjim dijelom njena majka i susjed. Osim dijelova reportaže koji prikazuju dijelove intervjua, jednaku važnost u pričanju priče ima slika i IT tonovi. Sve to u cjelini pridonijelo je autentičnosti samog rada.

7. POPIS LITERATURE I IZVORA

1. Cetinić, Nikolina (2023) Ukrajinske izbjeglice u Korenici su prihvatili objeručke: Provjereno doznaje kako žive godinu dana nakon dolaska. *Dnevnik.hr* 15. travnja 2023. <https://dnevnik.hr/vijesti/hrvatska/provjereno-kako-zive-ukrajinci-u-lici---776543.html> Pristupljeno 16. lipnja 2024.
2. Hrvatskazaukrajinu.gov.hr (2024) Propisi i odluke. <https://hrvatskazaukrajinu.gov.hr/propisi-i-odluke/122> Pristupljeno 17. lipnja 2024.
3. Ivanac, Iva (2023) Naši reporteri s Ukrajincima u Korenici: Hvala Macoli što nas je primio, ovdje smo pronašli novi dom, a rodio nam se i prvi ukrajinski Hrvat! *Zadarski.slobodnadalmacija.hr* 24. veljače. 2023. <https://zadarski.slobodnadalmacija.hr/zadar/4-kantuna/nasi-reporteri-s-ukrajincima-u-korenici-hvala-macoli-sto-nas-je-primio-ovdje-smo-pronasli-novi-dom-a-rodio-nam-se-i-prvi-ukrajinski-hrvat-1267576> Pristupljeno 16. lipnja 2024.
4. Nichols, Bill (2020) Uvod u dokumentarni film. Zagreb: Hrvatski filmski savez, Društvo filmskih redatelja.
5. Panfilova, Oleksandra (2023) Zbog ratnih strahota iz Ukrajine su se preselile u Korenicu: „Lika nam je dom, ne vraćamo se...“. *24sata.hr* 16. listopada 2023. <https://www.24sata.hr/news/zbog-ratnih-strahota-iz-ukrajine-su-se-preselile-u-korenicu-lika-nam-je-dom-ne-vracamo-se-939802> Pristupljeno 16. lipnja 2024.
6. Radić, Nikolina (2023) Katerina, Olga, Tatjana, Viktor / Više od godinu dana od dolaska obišli smo Ukrajinke koji u Korenici žive i rade. Neki su odlučili i ostati. *Net.hr*. 15. svibnja 2023. <https://net.hr/danas/rtl-danas/vise-od-godinu-dana-od-dolaska-obisli-smo-ukrajinke-koji-u-korenici-zive-i-rade-neki-su-odlucili-i-ostati-c314c83a-f275-11ed-925c-8a346882e4d1> Pristupljeno 16. lipnja 2024.
7. Sabljic, Ružica (2023) Izvještavanje portala Večernji.hr i Jutarnji.hr o ukrajinskim izbjeglicama i izbjeglicama druge nacionalnosti (diplomski rad). Zagreb: Fakultet političkih znanosti. file:///C:/Users/privr/Downloads/sabljić_ruzica_novinarstvo_11._09._2023.pdf Pristupljeno 18. lipnja 2024.
8. Samardžija, Maša, Jandrečić, Marta (2024) Tri generacije Ukrajinaca u Hrvatskoj. *Televizija Student* 5. ožujak 2024. <https://www.youtube.com/watch?v=3Pw51YK9HMM> Pristupljeno 17. lipnja 2024.

9. Samardžija, Maša, Jandrečić, Marta (2024) Ukrajinci u Korenici. *Televizija Student* 5. ožujka 2024. https://www.youtube.com/watch?v=Ym_LbEuWZ3U Pristupljeno 17. lipnja 2024.
10. UNHCR (2023) Intentions and perspectives of refugees from Ukraine in Croatia. https://www.unhcr.org/hr/wp-content/uploads/sites/19/2023/12/croatia_intention_survey-2023.pdf Pristupljeno 17. lipnja 2024.

8. PRILOZI

Prilog 1. Treatment ili priprema snimanja

Autori, podjela zadataka unutar grupe:

Novinarka: Maša Samardžija

Snimatelji: Jure Šebalj, Dražen Koluder, Stacey Woelfel

1. NASLOV PRILOGA: Kirina sonata (Od Hersona do Korenice)
2. FOKUS: Djevojčica Kira izbjegla je sa svojom obitelji iz ratom razorenog Hersona u Ukrajini. Svoj privremeni dom i mir pronašli su u Korenici, malom mjestu nadomak Plitvičkih jezera. Kira je mlada pijanistica i većinu svog slobodnog vremena svira klavir. Glazba je opušta i umiruje. U ovom kratkom dokumentarnom filmu želimo kroz njezinu priču ispričati brojne priče ukrajinskih izbjeglica, ali i pokazati, da osim što ih je sve snašla teška sudbina, njihov trenutni status samo je jedan dio njihovih identiteta.
3. GLAVNE TEZE PRILOGA (5-7 TEZA)
 - Herson je grad u južnoj Ukrajini koji je u ruskoj invaziji na Ukrajinu gotovo potpuno razoren
 - Oko 250 ukrajinskih izbjeglica došlo je živjeti u Korenicu, a među njima je i djevojčica Kira i njezina obitelj koja je izbjegla iz Hersona
 - Ukrajinci čine 14 posto stanovnika u Korenici
 - U početku nisu znali jezik i teško su se snalazili

- U koreničku osnovnu školu upisalo se 50 učenika iz Ukrajine, a škola im je omogućila tečaj hrvatskog jezika
- Andrij Ilkiv iz Lavova koordinator je za Ukrajince u Korenici te radi u Crvenom križu. Njemu se njegovi sunarodnjaci obraćaju kada im je potrebna bilo kakva pomoć
- Većina Ukrajinaca u Korenici živi u naselju s drvenim kućama koje je bilo predviđeno za turiste koji posjećuju NP Plitvička jezera
- Dio Ukrajinaca živi u Hotelu Macola u centru mjesta
- U naselju s drvenim kućama živi i djevojčica Kira sa svojom obitelji, majkom, ocem i mlađim bratom
- Kira je odlična učenica, a gotovo svo slobodno vrijeme provodi svirajući klavir
- Kira pohađa dvije glazbene škole, jednu u Gospiću, a drugu online sa svojom učiteljicom iz Ukrajine

4. LIKOVI I SUGOVORNICI (+ imate li zamjene u slučaju njihove spriječenosti)

- Kira Matjušina

Pitanja:

1. Koliko dugo sviraš klavir?
2. Koliko ti znači glazba u životu?
3. Kako uspijevaš uz školske obaveze, pohađati još dvije glazbene škole?
4. Kako ti je bilo kada si došla u Korenicu, je li ti jezična barijera predstavljala veliki problem?
5. Kako ti je bilo u školi, jesi li našla prijatelje, jesu li ti pomagali u početku?
6. Kako izgleda tvoj život u naselju, imaš li prijatelje tu?
7. Koliko ljudi tu živi sada?
8. Nedostaje li ti tvoj grad?
9. Bi li voljela ostati ovdje ili bi se voljela vratiti u Ukrajinu?

- Aleksandra Matjušina, Kirina majka

Pitanja:

1. Kako je izgledao početak rata u Hersonu?
2. Kada ste odlučili da ipak morate otići iz svog grada?
3. Kako je izgledao put iz Hersona do Korenice?
4. Kako su vas lokalni ljudi ovdje primili?
5. Jeste li se navikli na život ovdje?

- Andrij Ilkiv, Koordinator za Ukrajinke u Korenici

Pitanja:

1. Kako je izgledao vaš put od Lavova do Korenice?
2. Radite u Crvenom križu, koji je vaš točno posao i na koji način pomažete svojim sunarodnjacima?
3. Koju vrstu pomoći najčešće traže kad dođu kod vas?
4. Kako ste se uklopili u novu sredinu?

5. SEKVENCE I SITUACIJE (što će biti vizualna kvaliteta priloga – nabrojite SEKVENCE koje namjeravate snimati)

- Kira svira klavir
- Kira u kući razgovara i druži se s obitelji
- Kira hoda po naselju i pokazuje gdje tko živi
- Kira se igra s prijateljicom
- Kira u školi, javlja se na nastavi, odgovara na pitanja nastavnice, druži se s prijateljima
- Škola - detalji
- Andrij u svom uredu u Crvenom križu razgovara s Ukrajinacima
- Andrij u svojoj kući razgovara i druži se s obitelji

- Kira i Andrij razgovaraju
- Naselje u kojem žive Ukrajinci – ptičja perspektiva (dron)

6. ORGANIZACIJA SNIMANJA (snimate li na mjestima gdje su potrebna posebna odobrenja i najave snimanja)

- Dozvola Osnovne škole dr. Franjo Tuđman u Korenici za snimanje unutar škole

7. PRISTUP I KONCEPT:

U ovom kratkom dokumentarnom filmu želimo kroz personalizirani pristup ispričati sudbinu Ukrajinaca izbjeglih iz rata koji su svoj privremeni dom pronašli u Korenici. Lik kroz koji ćemo ispričati tu priču bit će djevojčica Kira, mlada pijanistica i odlična učenica sedmog razreda osnovne škole. Kiru ćemo snimati dok svira klavir, za vrijeme online sata glazbe koju joj predaje njena učiteljica iz Ukrajine. Snimat ćemo Kiru i u drvenoj kući u kojoj živi sa svojom obitelji kao i na ulici u naselju Ukrajinaca u Korenici. Razgovarat ćemo s majkom o odlasku iz Hersona i dolasku u Korenicu i o poteškoćama na koje su nailazili. Zatim ćemo pratiti Kiru u školi i njenom druženju s prijateljima. Dio priče o Ukrajcima ispričat će nam i Andreiy Ilkiv, koordinator za Ukrajinke u Korenici.

Kroz Kirinu priču i priču njene i Andrijeve obitelji pokazat ćemo patnju ovog naroda, ali i snagu koju imaju da, unatoč svemu, krenu ispočetka graditi život u nepoznatoj zemlji i jednom malom mjestu u Lici. Osim toga, cilj nam je pokazati Kiru prvenstveno kao mladu talentiranu i inteligentnu djevojčicu te u prvi plan staviti njen talent, a ne nju kao izbjeglicu iz Ukrajine. Na ovaj način želimo pokazati da to što je netko izbjeglica je samo jedan dio njegovog identiteta, a da svi ti ljudi imaju brojne uloge u svom životu koje ne trebamo zanemariti. Ti su ljudi nečija djeca, roditelji, bake i djedovi, imaju svoje talente, hobije, karijere, želje i snove, a onda su zbog nekih okolnosti na koje nisu utjecali postali i izbjeglice.

Zato ćemo ovaj kratki dokumentarni film početi s Kirom koja svira klavir i priča nam o tome što je za nju glazba i koliko joj je važna u životu. Tek u drugom, glavnom dijelu, ćemo ispričati kako je s obitelji otišla iz Hersona i došla u Korenicu, kako se tu snašla, s kojim se izazovima suočavala... I na kraju se opet vraćamo njenim željama za budućnost i njenoj strasti – sviranju.